

Евангелско и апостолско четиво за † 3 Неделя на Великия пост – Кръстопоклонна

Евангелие от Марк (8:34-9:1)

И като повика народа с учениците Си, рече им: който иска да върви след Мене, нека се отрече от себе си, да вземе кръста си и Ме последва. Защото, който иска да спаси душата си, ще я погуби; а който погуби душата си заради Мене и Евангелието, той ще я спаси. Защото каква полза за човека, ако придобие цял свят, а повреди на душата си? Или какъв откуп ще даде човек за душата си? Защото, който се срами от Мене и от думите Ми в тоя прелюбодеен и грешен род, и Син Човечески ще се срами от него, кога дойде в славата на Отца Си със светите Ангели И рече им: истина ви казвам: тук стоят някои, които няма да вкусят смърт, докле не видят царството Божие, дошло в сила.

Из посланието на свети Апостол Павел до Евреите (4:13–5:6)

И няма твар, скрита за Бога; а всичко е голо и открито за очите на Оногова, пред Когото ние ще отговаряме. И тъй, като имаме велик Първосвещеник, Който е преминал през небесата, Исуса, Сина Божий нека се държим о вероизповеданието. Защото ние имаме не такъв първосвещеник, който не би могъл да ни съчувствува в нашите немощи, а такъв, Който е изкушен като нас във всичко, освен в грях. И тъй, нека дръзновено пристъпваме към престола на благодатта, за да получим милост и да намерим благодат за благовременна помощ. Защото всеки първосвещеник, измежду човечи избиран, за човечи се поставя да служи Богу, за да принася дарове и жертви за грехове, и да може да бъде снизходителен към невежи и заблудени, понеже и сам е обложен с немощ; и затова е длъжен както за народа, тъй и за себе си да принася жертви за грехове. И никой се сам не сдобива с тая почест, освен оня, който е призван от Бога, както и Аарон. Тъй и Христос не Сам прослави Себе Си, за да бъде първосвещеник, а Го прослави Оня, Който Му е казал: "Син Мой си Ти, Аз днес Те родих"; както и другаде казва: "Ти си свещеник навеки по чина Мелхиседеков".

ЕНОРИЙСКИ ЛИСТ

www.dobrotoliubie.com

Брой 28/март 2019

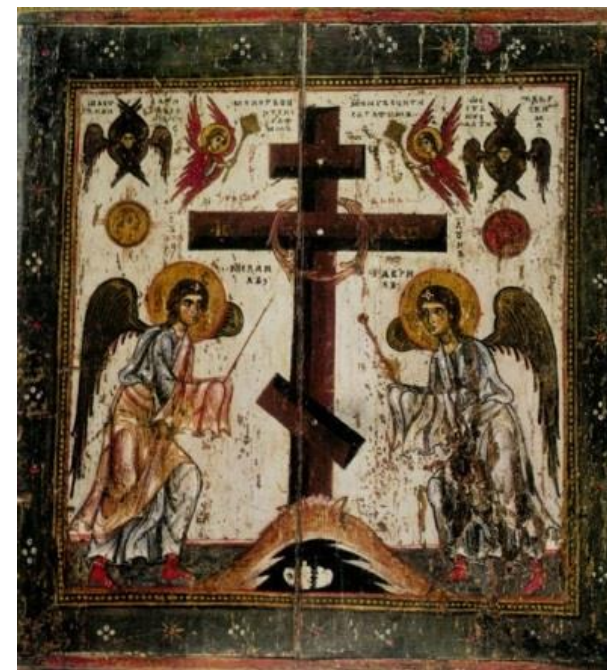
Енорийският лист се изготвя от екипа на сайта „Добролюбие“ и е в помощ на всички енорийски свещеници и храмове в диоцеза на БПЦ-БП.

† 3 Неделя на Великия пост – Кръстопоклонна

Силата на Светия Кръст

† Траянополски епископ Иларион

Третата неделя от Великия пост е Кръстопоклонна. Чрез припомняне кръстните страдания на Господ Исус Христос по средата на поста Църквата иска да подсили верните в подвига на поста, тъй като почитта, отдавана на св. Кръст, се предава на Самия Господ Исус. Дървото на живота бе посред рая. Адам съгреши в средата на деня, затова и в средата на Великия пост се издига Кръста - дървото на спасението. Когато тръгнем по нагорен път, бързаеме да достигнем до някое сенчесто дърво; да се подслоним, да отдъхнем под него и така, с подновени сили да продължим да се изкачваме нагоре. Тъй и през Великия пост Църквата издига св.

Кръст, дървото на живота, и укрепени във вярата за спасението дошло чрез него, да съберем сили в подвига на поста. Светият кръст дава сила в подвига на спасението. Някога той е бил оръдие на най-позорно и жестоко наказание. Но след като се освети със страданията на Христа Господа, той стана мощна благодатна сила срещу злото и греха, чест и слава за вярващите. "Кръстът е пазител на цялата вселена, кръстът е красота на Църквата, кръстът е сила на царете, кръстът е твърдиня на верните, кръстът е на ангелите слава, а за демоните - язва" - пее Църквата всяка сряда и петък.

Кръстът е пазител на цялата вселена, красота на Църквата и сила на царете. Историята потвърждава тази истина. Константин Велики, както съобщава църковният историк Евсевий, бил във война с Максентий, който заграбил трона в Рим и отказал мирни преговори. В навечерието на решителните сражения край Рим, виждайки, че войските му са малочислени, Константин се оттеглил уединено на молитва и пред погледа му блеснал кръст, очертан от лъчите на слънцето, клонящо на заник, и надпис на него - "С това побеждавай!" Необикновено явление! Ужас обхванал императора и цялото войнство, което наблюдавало това чудесно знамение. През нощта Господ Иисус се явил на Константин и му заповядал да направи хоругва-знаме с очертание на кръста и да го издигнат срещу врага. Константин изпълнил поръчението. Кръстът блеснал на знамето в скъпоценни камъни. Подобни знамена с изображение на кръст били понесени от всичките му полкове. Войниците, множеството от които били християни, се въодушевили. Вражеските войски били разбити. Константин Велики влязъл в Рим победоносно и през 313 г. бил издаден едикт за свободно изповядване на Христовата вяра. Народът ликувал.

Тези събития връщат мисълта ни в библейската история. Моисей, предвождайки израилтяните в бягство от египетското робство, стигнал до Червено море. От една височина издигнал жезъла си високо над водите и после го разпрострял напречно в очертание на кръст. Водите се разделили на две страни и се образувал път по

дъното. Народът минал по него като по сухо. Преследващият ги фараон с войската си в безумие, без да мисли, че чудото е станало само за избава на евреите, навлязъл по дирите им в морския път. Но като се изтеглил народът, Моисей пак прострял жезъла си кръстообразно над водите. Те се съединили и фараонът с коне, колесници и войнството намерил смъртта си на дъното на морето. И Максентий подобно на египетския фараон намерил смъртта си във водите на Тибър. Всичко това станало, за да се узнае силата на св. кръст, който е "сила на царете".

Силата на св. кръст виждаме проявена и в нашата история. След покръстването на българския народ в 865 г. недоволните боляри, свикнали с разпуснатите нрави на езичеството, поискали да го възвърнат и подбудили народа да се разбунтува. Дворцовата гвардия била незначителна. При все това царят Покръстител заповядал да разтворят широко портите и сам се показал, като високо носел кръста, обграден от духовници с пламтящи в ръцете свещи. Народът, като видял тази величествена картина, изтръпнал в благоговеен страх. Тъй св. Кръст се показал "сила на царете" - сила и за нашия цар Покръстител - св. цар Борис. И в ново време благодатната сила на св. Кръст, изобразен на Самарското знаме, даде храброст на опълченците и победата бе опечалена.

Така св. Кръст се показва "слава на ангелите, а на демоните - язва".